

Lorna Byrne

Een boodschap van hoop

*Een boodschap van hoop
voor deze lastige tijden*

‘De Engel van de Hoop is een baken van licht in ieders leven. Hij zorgt ervoor dat het licht van de hoop ons hele leven brandende blijft,’ zei de engel tegen me. ‘Hoop speelt een grote rol in het leven van iedereen. Hoop maakt het onmogelijke mogelijk.’

Ik was een jaar of twaalf toen een engel het me vertelde.

Van kindsbeen af zag ik al engelen en praatte ik met hen. Ik zie elke dag engelen en ik zie ze in levenden lijve, alsof ze voor me zitten. Engelen zijn mijn vrienden en metgezellen en ik praat de hele tijd met hen. Soms gebruik ik woorden, soms gebeurt het zonder woorden. Ik ben maar een heel gewoon mens: ik heb geen idee waarom ik engelen kan zien en jij niet.

Ik had de Engel van de Hoop al eens eerder gezien, maar die dag, op mijn twaalfde, leerde ik voor het eerst wie hij was en hoe hij ons helpt.

De Engel van de Hoop ziet er niet zo uit als de andere engelen die ik wel eens heb gezien. Hij lijkt op een enorme vlam. In die heel lichte vlam zie ik vaag een menselijke verschijning, die mannelijk is, en een prachtige, oogverblindende smaragdgroene kleur, die een toorts vasthoudt – als een olympische vlam. De Engel van de Hoop is ook lichter dan alle andere engelen; ik denk omdat hij een licht in een licht is.

De Engel van de Hoop is reusachtig groot, wel zo groot als een volwassen boom. Als ik hem zie, lijkt hij altijd ver bij me vandaan te staan. Dan zou hij dus klein moeten lijken, maar hij is altijd heel groot. Het is lastig uit te leggen: hij lijkt heel ver weg, terwijl hij tegelijkertijd vlak voor me staat – heel vreemd.

Hij lijkt altijd in beweging en draait zich telkens om om degene die hij op dat moment begeleidt een hart onder de riem te steken met een vriendelijke glimlach. Zijn gezichtsuitdrukking is er een van liefde en bemoediging.

De laatste tijd heb ik de Engel van de Hoop meer gezien dan daarvoor. Ik zie hem bijna elke dag. Mensen lijken tegenwoordig veel meer hoop nodig te hebben.

Jaren geleden liet de engel me een visioen zien van de Engel van de Hoop die aan het werk was, zodat ik beter zou begrijpen wat hij deed. Ik zag de Engel van de Hoop soldaten door de loopgraven op een slagveld leiden. Ik heb geen idee welke nationaliteit de soldaten hadden. Ik zag een soldaat uitgeput door de modder kruipen. Ik kon zien dat hij ge-

wond was. De Engel van de Hoop liep voor hem en gebaarde hem telkens opnieuw door te lopen. Ik zag het door de ogen van de soldaat. De soldaat kon de Engel van de Hoop niet zien, maar hij zag wel een licht en in dat licht zag hij de mensen van wie hij hield – zijn vrouw en jonge kinderen, zijn bejaarde ouders. De Engel van de Hoop gaf hem de kracht om te blijven leven en de moed om het niet op te geven door hem de hoop te geven dat hij weer herenigd zou worden met zijn geliefde familieleden.

‘Begrijp je het, Lorna?’ zei de engel. ‘De Engel van de Hoop kan geen einde maken aan de oorlog, hij kan de soldaat niet genezen of redden, maar hij kan hem wel de kracht geven alles te doorstaan tot hij gered kan worden.’ De engel glimlachte naar me en sprak verder: ‘Die soldaat overleed jaren later in zijn bed.’ Ik was heel blij met dat nieuws. De liefde die de jonge soldaat voor zijn familie voelde, was prachtig.

Als mijn gezin en ik het moeilijk hebben, zie ik de Engel van de Hoop, die me moed probeert te geven. Zijn hulp komt boven op die van mijn beschermengel en de andere engelen die om me heen staan.

Ik herinner me een periode waarin ik heel gestrest was en me zorgen maakte of mijn man Joe een baan zou krijgen. Hij was lang ziek en werkloos geweest, maar was weer voldoende opgeknapt om aan het werk te gaan. Dat was echter in de jaren tachtig in Ierland; het waren moeilijke tijden en de banen lagen niet voor het oprapen. We hadden drie kinderen die we te eten moesten geven, en ik maakte me ongelooflijk veel

zorgen. Maar ik bleef de Engel van de Hoop in de verte zien, die zich naar me omdraaide en geruststellend naar me glimlachte. Hij hield de hoop in me levend dat Joe uiteindelijk een van de banen zou krijgen waarop hij had gesolliciteerd. Dat heeft een hele tijd geduurd en ik was de wanhoop nabij, maar het zien van de Engel van de Hoop hielp me door die moeilijke periode heen en gaf me de kracht om Joe te stimuleren en te steunen. Hij slaagde er uiteindelijk in om een baan te vinden. Het belang van de hoop moet nooit worden onderschat. Met hoop in ons hart kunnen we heel veel.

Ik ken een gezin waar het tweede kind met een ernstige genetische afwijking werd geboren. De artsen hadden de ouders verteld dat er maar weinig kans was dat hun kind ooit zou leren lopen. De eerste keer dat ik het meisje zag was het ongeveer negen maanden oud. Terwijl haar ouders met mij praatte en het kind in de armen van haar vader lag, werden ze omringd door engelen. Die waren heel groot, helder doorschijnend wit en hadden een vrouwelijke uitstraling. Ik kon vaag hun vleugels zien. Een van de engelen vertelde me zonder woorden dat dit gezin de hoop niet zou opgeven dat dit kind zou leren lopen, wat de artsen ook zeiden. Terwijl we met elkaar praatten, zette de vader het kind op de vloer en de engelen om haar heen stimuleerden haar om haar benen te bewegen en te trappelen.

Even verscheen de Engel van de Hoop. Zijn licht was heel helder en alles leek te verdwijnen, behalve de ouders en het

licht. Het was alsof de ouders het licht van de Engel van de Hoop en zijn bemoedigende glimlach konden zien en werden vervuld met het licht van de hoop. Ik weet dat de Engel van de Hoop hun elke keer dat ze problemen hadden met betrekking tot hun dochter, de moed gaf om door te gaan.

Er is maar één Engel van de Hoop, maar hij is er om iedereen te helpen en hij kan op meerdere plekken tegelijk zijn. Daarin lijkt hij op een aartsengel. Hij is er kort als mensen hoop nodig hebben om hen te leiden en moed te geven. De Engel van de Hoop is echter niet de enige engel die ons hoop geeft, ook andere engelen doen dat.

Ik zie bij iedereen een beschermengel, wat zijn geloof of nationaliteit ook is. Ik heb nog nooit iemand op de wereld zonder beschermengel gezien. Je beschermengel is al bij je voordat je wordt verwekt tot na je dood en verlaat je geen moment. Hij houdt onvoorwaardelijk van je en zal al het mogelijke doen om je door je leven heen te leiden en houdt de hoop in je levend. Je beschermengel kan ook andere engelen toelaten om je te helpen.

Ongeveer een jaar later zag ik het kind opnieuw. Er waren toen veel volwassenen aanwezig en het kind ging van hand tot hand en was het middelpunt van alle liefde en aandacht. Het straalde helemaal en de engelen vertelden me dat dat kwam door alle bemoediging die de hele familie het kind gaf. Ze luisterden duidelijk allemaal naar hun beschermengelen en deden wat ze moesten doen. Op een gegeven moment zette de vader het kleintje naast zich neer. Het was prachtig om

te zien hoe de engelen het kind omringden, zodat haar wankel beentjes haar konden dragen en ze er niet doorheen zakte. Ze is nu drie en loopt. Niet alleen kan ze lopen, ze hebben haar kort geleden zelfs meegenomen naar het strand en toen begon ze – zij het wankel – te rennen.

De ouders en de hele familie hielden het licht van de hoop brandend voor dit kind. Ze hebben haar leren lopen en nu hopen ze dat ze ook goed zal leren praten. Dit kind is een baken van hoop dat licht geeft in het gezin en hun ook op andere terreinen van hun leven hoop geeft. Dat geldt niet alleen voor de leden van het gezin, ook voor de verdere familie en de burens is dit een inspirerend voorbeeld van hoop.

*Ik zie veel engelen die een licht voor
mensen houden en hun moed geven.*

Ik zie hoe engelen constant druk aan het werk zijn om ons hoop te geven. Ik zat laatst achter de balie van een hotel op een journalist te wachten. De engelen die bij me waren, zeiden tegen me dat ik op moest staan en in de hal plaats moest nemen. Daar zat een man aan een laag tafeltje bij het raam. Op het tafeltje lagen papieren en er stond een laptop. Om hem heen zaten vier engelen. Een van de engelen hield voor de man, op borsthoogte, een helder licht vast, ter grootte van een knikker. Als ik een engel zie die een licht voor iemand houdt, weet ik dat die persoon het moeilijk heeft en dat de engel het licht vasthoudt om hem hoop te geven en de moed om door te gaan.

Een van de engelen vertelde me zonder woorden dat de man zich veel zorgen maakte en in de stress zat over zijn bedrijf. Ik had geen idee wat voor soort bedrijf dat was. De engelen gaven hem moed om een oplossing te zien en vertelden me dat die ergens in de papieren schuilging, maar dat de man te zenuwachtig was om die te ontdekken. Een van de engelen probeerde hem te kalmeren, terwijl een van de andere aldoor maar probeerde contact met hem te maken en op een bepaald vel papier bleef wijzen. Als hij dat deed, pakte de man dat vel papier, maar hij leek de oplossing niet te kunnen zien. Hij maakte de hele tijd notities en streepte dingen door op zijn schrijfblok. Soms werd het licht even wat feller en zonder dat de engelen het me vertelden, wist ik dat de man op dat moment een oplossing zag gloren – een glimpje hoop, een uitweg uit zijn zakelijke problemen. Omdat de journalist laat was, zat ik daar ongeveer twintig minuten. Ik bad dat de zakenman de oplossing zou vinden. Mijn hart ging naar hem uit. Hij maakte zo'n gespannen en bezorgde indruk. Toen ik wegging, vroeg ik de vier engelen om de tafel of de man die dag de oplossing nog zou zien, en ik kreeg te horen dat hij misschien niet de hele oplossing zou zien, maar in elk geval een aanzet daartoe en dat hij de dagen erna een oplossing voor het probleem zou vinden.

De laatste tijd zie ik veel engelen die een licht voor mensen houden en hun moed geven. Ik zie de hele tijd engelen die ons helpen de hoop in ons te doen opvlammen – hoop op individueel, gemeenschappelijk, nationaal of wereldniveau.

Hoop begint vaak met kleine initiatieven. Op een avond, een paar weken geleden, kwam ik een groep burenen tegen die een plantsoen opruimden vlak bij de plek waar ik woon. Het is een terrein dat er al lang vies en verwaarloosd uitziet. Toen ze daar werkten, werden ze omringd door engelen, die in hun moed influisterden. Toen ik langsliep zei een engel tegen me: ‘Zie je de hoop die bij deze mensen wordt gewekt?’ Ik glimlachte en de engel vervolgde: ‘Door dit soort kleine stapjes kunnen ze de wereld verbeteren.’

De volgende dag liep ik opnieuw langs het plantsoen. Het was er echt heel erg opgeknapt. Ze hadden het zwerfvuil weggehaald, het gras gemaaid en het bloemperk netjes opgeruimd. Het zag er veel zonniger uit. Een van de engelen daar vestigde mijn aandacht op een merel die een worm had weten te vangen in de aarde die ze hadden losgemaakt. De dag ervoor had ik daar geen vogels gezien.

Hoop brengt de buurt samen om dingen te verbeteren, en als dat gebeurt zie ik mensen opgewekter worden, ze stralen meer, waarna ze verder kunnen om grotere dingen te bereiken. Mensen die geloven dat dingen ten goede veranderd kunnen worden, zijn bakens van licht voor ons – en verdienen onze steun.

We kunnen de hoop ook doorgeven aan anderen. Hoop geeft kracht en moed en groeit daardoor weer. We kunnen er allemaal voor zorgen dat de hoop toeneemt. In het verleden keken mensen naar de leiders van kerken, gemeenschappen, bedrijven en landen om een visie van hoop voor de toe-

komst, maar op dit moment worstelen veel van onze leiders daar zelf mee. Ze zien de hoop niet die er is. Ze zien niet hoe we de wereld kunnen verbeteren.

De engelen hebben me veel over de hoop verteld en dat er heel veel is om hoopvol over te zijn, bovendien hebben ze me allerlei manieren laten zien waarop ze ons helpen om hoop te hebben.

Alles wat ik in dit boek vertel komt van God en zijn engelen. Dit boek is een boodschap van hoop die mij is gegeven om met jullie allemaal te delen om jullie te helpen het licht van de hoop in je te laten groeien.